

Publicerad 2011-09-13 16:20 av Nova-Jane

Ingen text som relaterar till någon sorts upplevelse.

Bara en liten "berättelse" utifrån bilder i mitt huvud.

Vinternatt

Det finns sorg i dina fotspår

Jag känner den under mina fotsulor

när jag följer dig

Din nedstämdhet fångas upp av vinden som

leker i mitt hår

Jag smakar din smärta på mina frostbitna läppar

i den kalla vinternatten men finner trots det -

inga svar

Allt jag ser är siluetter av din borttynade kropp som kämpar

för att ta sig fram genom den snötäckta asfalten

Du är fallfärdig likt ett förmultnat träd som står och väntar ut

sina sista minuter på denna planet

redo att släppa sina rötter

Men du ger inte upp

Jag önskar att jag visste vad du rymmer ifrån

Varför du inte stannar när mina rop färdas på

snöflingornas ryggar

Du går allt djupare in i dig själv

Gräver upp det döda som du tidigare begravt

Och tårarna rivaliserar nerför mina kinder när

tanken om att du glömmer allt mer av mig

för varje steg

När var det världen fångade dig

slog dig ur mitt grepp och gav sig av

Och jag frågar mig ständigt,

varför fick jag inte ha dig kvar?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nova-Jane med Poeter.se id #35650 innehar upphovsrätten